

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 1 – februari 2024

Thema: Verspringen

Soms moet je ver
reizen om te ontdekken
wat je 'thuis' is

Schrikkeldag

'Schrikkelkind'

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	2
Van de redactie	2
Verspringen – Ver springen.....	3
Soms moet je ver reizen om te ontdekken wat je ‘thuis’ is.....	4
‘Schrikkelkind’	5
Wat mij gelukkig maakt.....	6
Geertekerk in goede conditie.....	7
Veertigdagentijd	8
Oproep: Crèche hulp	9
Groene Geerte:	
Kerstboom eruit, asielplant erin	9
Vluchtheuvels voor verandering.....	10
Bijeenkomsten: Stervelingen onder elkaar.....	11
Bijeenkomst: Thomasevangelie.....	12
Uit de kerkenraad.....	13
Bijeenkomst: Communiceren met stekels en veren	13
De nieuwe ‘Oude’ klok	14
Kijk op de wijk, februari	15
Diaconale geluiden en collectes	16
Aankondiging: Compassietraining	17
Werkgroep Eredienst.....	18
Bijeenkomst: Radicaal anders.....	18
Autodienst.....	18
Schrijfactie Amnesty International	19
Studieverlof ds. Marthe de Vries.....	19
Adressen en colofon.....	19
Kerkdiensten	20

Van de redactie

Verspringen

Het besef dat we dit jaar een extra dag hebben, 29 februari, zette ons op het spoor van het thema *Verspringen*. ‘Schrikkelen’ betekent overslaan en toevoegen. In de 16e eeuw bleek dat er iets gecorrigeerd moest worden om de kalender in de pas te laten lopen met de omwentelingen van de aarde. Februari wordt ook wel aangeduid als ‘sprokkelmaand’, afgeleid van het Oudnederlandse woord ‘sprocle’, dat ook zou verwijzen naar verspringen (‘versporkelen’).*

En laat februari ook nog de maand van de zuivering zijn. Februa (lat.) betekent boetedoening, reiniging.

Dat alles bracht ons ertoe mensen te benaderen die iets willen delen rondom het zetten van een grote stap en het veranderen van vaste gewoontes.

De overgang van een werkend bestaan naar gepensioneerd zijn ervaart Rob van de Plaat als een verspringend perspectief. Voor hem is het van belang om de rust en tijd te nemen om daarbij stil te staan. Maar dan brengt het hem nieuwe inzichten en uitdagingen.

Jarig zijn op 29 februari was voor Coen Westerveen als kind wel iets bijzonders. En zijn recente keuze voor de remonstranten ervaart hij vanuit zijn geschiedenis als een flinke stap.

Lezend in de biografie over kunstenares Jeanne Bieruma Oosting zag Lense Lijzen dat er in de tijd heel wat verspringt als het gaat om de veranderende positie van vrouwen en ontwikkelingen in kunstenaarskringen.

In de rubriek *Geef de pen* door schrijft Judith Fournier over verschillende verre sprongen in haar leven, die goud opleverden.

De veertigdagen- of vastentijd begint half februari. We gingen in gesprek met een aantal mensen over hun voornemens voor de invulling van deze periode. Sommigen van hen laten de ervaringen met rituelen en bezinning, die ze hebben opgedaan in de Reis door de Heilige Nachten (tussen Kerst en Driekoningen), doorlopen in de vastentijd.

We hopen dat deze artikelen een uitnodiging zijn om na te denken over hoe ver jij wilt springen en hoe je jouw vaste gewoontes misschien wilt doorbreken. Een ingetogen vastentijd op weg naar Pasen toegewenst.

*Bron: IsGeschiedenis.nl

Trudy Schreuder Goedheijt

De volgende Geertebrief verschijnt 23 maart 2024 en krijgt als thema: *Gewond leven*. Kopij inleveren uiterlijk op maandag 4 maart 2024 vóór 12.00 uur.

Wie de Geertebrief digitaal leest en geen papieren versie per post wil ontvangen kan dit doorgeven aan hanskapteijn@kpnmail.nl of cor.stolk@casema.nl.

Verspringen – Ver springen

Het is misschien gek, maar mijn eerste associatie bij het thema *Verspringen* is die met mijn moeder. Als studente nam zij deel aan de zogenoemde *Interacademiales*, landelijke atletiekwedstrijden voor studenten. Ik zie de foto's voor me waarop zij verspringt, hoog springt, de discus werpt en ook 'gewoon' hardloopt. Locatie was het Olympiaplein in Amsterdam-Zuid, een plek waar ik later zelf regelmatig langs fietste.

Andere tijden

Het was, eind jaren '40, een andere tijd. Het was allemaal spartaanser, zeker bij het hoogspringen. Het neerkomen op de grond werd minder verzacht dan nu gebruikelijk is. Uitslagen van zulke studentenwedstrijden stonden ook nog wel in de krant. Misschien zijn ze nu op internet te vinden. Overigens heb ik van deze sportgenen te weinig geërfd om daar resultaat mee te boeken. Een rit op de 'ouderwetse' fiets naar de kerk, een enkele keer wat verder, vind ik al heel wat.

Kunstenaarskringen

Dat er door de tijden heen heel wat verspringt, merk ik ook bij het lezen van de biografie van schilderes Jeanne Bieruma Oosting (1898-1994) 'Geen tijd verliezen'. Ik kende haar eigenlijk niet, maar mijn nieuwsgierigheid werd gewekt door haar band met Beetsterzwaag. Zij groeide deels op in dit

mooie Friese dorp waar ik in mijn vorige gemeente ook een gesprekskring had. Oosting, afkomstig uit gegoede kringen, moest juist vandaaruit veel overwinnen. Voor een meisje als zij was het huwelijk de bestemming en zeker niet een werkend leven als schilderes. Maar ze zette door en met resultaat. In haar levendig geschreven boek geeft biografe Jolanda Withuis ook meteen een stuk sociale geschiedenis van Nederland mee, waar het gaat om de veranderende positie van vrouwen en ontwikkelingen in kunstenaarskringen. Oosting koos bewust voor een leven alleen, al kruisten de nodige mannen én vrouwen haar (liefdes)pad. Ook haar verblijf in Parijse kunstenaarskringen in de jaren '30 deed de nodige wenkbrouwen in de familie-

kring fronsen. Maar veel vrouwen (en mannen) hadden in die tijd natuurlijk al helemaal geen kans om op deze manier hun leven te leiden.

Seizoenen

Zoals de tijden verspringen, verspringen ook de seizoenen. Op dit moment van schrijven is het lekker winters. Er is wat sneeuw gevallen en de lucht is helderblauw. Maar als u deze regels leest, zit de lente misschien wel in de lucht. Geen mooiere regels over dit wisselen van de seizoenen dan in het Hooglied. Je ruikt al bijna de lente en de zomer (Hooglied 2, 7-13):

Hoor! Mijn lief! Kijk! Hij komt, springend over de bergen, dansend over de heuvels.

Als een gazelle is mijn lief, als het jong van een hert.

Kijk! Hij staat al bij de muur. Hij blikt door het venster, tuurt door de spijlen.

Mijn lief roept mij toe: Sta op, vriendin! Mooi meisje, kom!

Kijk! De winter is voorbij, voorbij zijn de regens, weggegaan.

De bloemen zijn verschenen op het veld, nu breekt de zangtijd aan, het koeren van de duif klinkt op het land.

De vijgenboom is al vol vruchten, de wijnstok rankt en geurt.

Lense Lijzen

Soms moet je ver reizen om te ontdekken wat je 'thuis' is

Op sommige momenten in je leven verspringt je perspectief. De overgang van een werkend bestaan naar 'de rest van je leven' is zeker zo'n moment. Wat brengt die overgang aan inzichten en nieuwe uitdaging? Vorig jaar stopte Rob van de Plaat, enkele jaren voor de officiële pensioenleeftijd, met zijn baan bij Rijkswaterstaat. Twee dingen die mensen hem geregeld vroegen, maakten hem onrustig. Hoog in de bergen zocht hij de rust en tijd om daar bij stil te staan.

'Wat ga je nu doen?' en 'Geniet ervan!'

Deze vraag en tip hoorde Rob geregeld in de periode vlak voor en nadat hij met pensioen was gegaan. Het zette hem aan het denken. Hoewel er vrij snel een nieuw levensritme ontstond, ontdekte Rob dat twee essentiële zaken meer tijd nodig hadden. Zo ontstond het idee om een langere tijd, grotendeels alleen, op een rustige plek deze zaken aandacht te geven. Een huisje hoog in de Alpen was een maand lang zijn onderkomen. Zonder auto, maar met een paar goeie boeken en verder vooral veel tijd.

Waarom hielden deze twee opmerkingen je zo bezig?

"Bij de vraag: 'Wat ga je nu doen?' realiseerde ik me dat de dagen vaak weer helemaal gevuld waren: een dag in de week werk ik als vrijwilliger in De Moestuin*; ik ben betrokken bij de coördinatie van het contactwerk van de Geertekerk (de Geertekerk was overigens al vóór mijn pensioen de eerste die aan de bel trok!); wekelijks bezoek ik mijn oude moeder; Marijke en ik passen geregeld op onze twee kleinkinderen Bobbi en Kai. Mijn agenda was dus snel weer behoorlijk gevuld. Maar ik vroeg me af: doe ik eigenlijk wel de dingen die ik wil doen?"

En bij de opmerking 'Geniet ervan!' had ik vaak de gedachte: ik heb juist altijd erg genoten van mijn werk, zeker de laatste tien jaar, de reuring, de mooie gesprekken en soms het gedoe met collega's. Ik kwam er meer en meer achter dat ik deze punten echt eens goed moest gaan doordenken. Misschien had het eerder gekund, maar ik had mezelf nog niet de luxe gegund om echt een hele tijd helemaal voor mezelf te nemen. Het is vast een calvinistisch trekje dat ik van thuis heb meegekregen."

Wat heeft je verblijf in de bergen je gebracht?

"Een vooropgezet plan had ik niet en ook niet een heel vast dagritme. Ik liet het een beetje gebeuren. Ik ben veel buiten geweest, klusjes bij het huis, mooie bergwandelingen en om de paar dagen de wandeling naar het winkeltje beneden in het dorp, anderhalf uur heen en bijna twee uur retour... heerlijk meditatief lopen! En er zijn véél zonnenschijndagen aan de zuidkant van de Alpen, maar de dagen tussen de hoge bergtoppen zijn wel heel kort.

Het bracht me een aantal dingen: Hoe belangrijk het voor mij is geweest – en misschien ook voor anderen – dat je de vrijheid creëert om echt over deze dingen na te denken.

Dat fysieke arbeid, zoals houthakken of wandelen en – weer thuis – het buitenwerken in De Moestuin, goed helpt om je hoofd leeg te krijgen.

Dat het goede en het kwade, het licht en het donker, beide naast elkaar kunnen bestaan in het leven. Mooi dat één van de diensten (Claartje) uit de Geertekerk die ik daar bij uitzondering online heb meege maakt, juist over dat thema ging. Deze ervaring was in de bergen heel direct: overdag was er telkens het schitterende uitzicht en de helderblauwe lucht, maar de nachten waren lang en donker.

De meeste indruk maakte het dat je door de bewuste afzondering de kans krijgt om het ultieme te zien van: dit is de keus die ik gemaakt heb. Daar in de bergen voelde ik wel eens de vraag opkomen 'Wat doe ik hier?'. Dat is eigenlijk de vraag naar 'Wat is nu echt belangrijk in mijn leven?'"

En... welk antwoord heb jij daarop ontdekt?

"Op zich niet heel spectaculair, maar wel wezenlijk: mijn dochters en sinds kort onze kleinkinderen, vrienden, de Geertekerk en uiteraard mijn vrouw Marijke! Wat bijzonder toch om al die fijne mensen steeds in de buurt te hebben!"

Jan van Aller

* De Moestuin is een sociale en biologische onderneming/tuin waar o.a. mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt een veilige en stimulerende werkomgeving geboden wordt. Er zijn verder een winkel en een restaurant. Meer informatie: www.moestuinutrecht.nl/.

‘Schrikkelkind’

Op zoek naar een ‘schrikkelkind’ in onze gelederen kwamen we uit bij Coen Westerveen, één van de ongeveer 11.000 mensen in Nederland die geboren zijn op 29 februari. We gingen met hem in gesprek over zijn bijzondere geboortedag en natuurlijk over zijn keuze om afgelopen jaar vriend van de Geertekerk te worden.

Bijzonder

“Als kind heb ik het wel als bijzonder ervaren om op 29 februari geboren te zijn. Ik stond ten minste twee dagen in de belangstelling en als kind vond ik dat geweldig. Later is dat verbleekt. Ik ben niet zo gericht op verjaardagen. Maar eerlijk is eerlijk, ik vind het toch wel belangrijk genoeg om er even mee bezig te zijn. Wanneer is het schrikkeljaar? En als het echt de 29e wordt, zoals dit jaar, dan valt er toch wat te vieren. Mijn ouders besloten in hun wijsheid dat mijn verjaardag niet op 28 februari werd gevierd, maar op 1 maart. Mijn moeder was daar consciëntieus in, op de 28e was ik ten slotte nog niet een jaar ouder.”

Emeritaat

Toen Coen zich een paar jaar geleden op de website wilde melden als vriend van de Geertekerk, stakte dat. De geboortedatum 29 februari bleek niet ingevuld te kunnen worden in het online

formulier. Geen enkele poging slaagde. “Ik heb het toen maar gelaten. Ik was net met emeritaat als predikant, had een mooi afscheid gehad in mijn laatste standplaats in de hervormde gemeente in Sleenwijk. En ik had nog wat andere dingen te doen. Gaandeweg had ik mij ook al steeds minder thuis gevoeld in de PKN. In Goor – mijn tweede standplaats – maakte ik als predikant het hele traject van samengaan van de protestante kerken mee. Ik heb er altijd moeite mee gehad dat hervormd en gereformeerd werden samengevoegd, voor mijn gevoel twee heel verschillende culturen. Door het vele vergaderen en de vele discussies in de tijd van de samenvoeging had ik het gevoel weinig te doen met de essentie van mijn predikantschap. En ik ben steeds meer het progressieve geluid binnen de PKN gaan missen.”

Verschuiving

“Ik ben groot liefhebber van Kierkegaard, van literatuur en van klassieke muziek. De laatste jaren voor mijn emeritaat besteedde ik minder tijd aan geloofszaken, maar juist meer aan klassieke muziek. Zonder spijt deed ik toen ook veel van mijn theologische boeken weg. Direct na mijn emeritaat leek het of er een soort juk van me was afgevallen. Ik dacht dat ik er klaar mee was, maar dat bleek toch niet zo te zijn. Ik vroeg mij af wat dit werk dan al die jaren voor me betekend heeft. Wat wil ik nog met geloof? Voel ik nog wat voor een geloofsgemeenschap? Ik moest mezelf toegeven dat ik nog wel geïnteresseerd ben en ik zing heel graag. Het klinkt misschien sentimenteel, maar het kerklied vind ik een van de mooiste vindingen van de reformatie; daar moeten de protestanten zuinig op zijn. Niet alle liederen natuurlijk, maar er zijn veel prachtige liederen.”

Een grote stap

Na de eerste mislukking van aanmelden kwamen de remonstranten toch weer in beeld. Vorig jaar meldde Coen zich moeiteloos aan als vriend bij de Geertekerk. Nog even aanhaken bij het beeld van ‘schrikkel’ dat de betekenis heeft van ‘een grote stap zetten’: Betekent jouw keuze voor de remonstranten een grote stap in je levensverhaal?

“Ik was niet onbekend met de remonstranten. Heine Siebrand (voormalig predikant van de Geertekerk) is een goede vriend van mij, we studeerden samen. Maar vanuit mijn geschiedenis is het toch wel een flinke stap. Ik heb mij ook uitgeschreven uit de PKN, dat is onherroepelijk. De remonstranten zijn natuurlijk ook niet ideaal, maar dat bestaat niet en daar ben ik ook niet naar op zoek. Ik ben wel op zoek naar een gemeenschap waar mijn taal wordt gesproken. Een uitspraak van lieddichter Jan Wit inspireert mij om te (leren) geloven: ‘Wie de getijden verzuimt, wordt overspoeld door tijden...’. Nu wil ik dan ook graag deel uitmaken van deze gemeenschap, meedoen, mensen leren kennen.”

Trudy Schreuder Goedheijt

Wat mij gelukkig maakt

Ik geef de pen door

Het woord vérspringen brengt allerlei herinneringen bij me boven. Ik was bepaald geen vérspringster bij gymnastiek op het Amsterdamse Cartesius Lyceum, maar bij de andere vakken wel een leerling die altijd graag de beste wilde zijn. Ik kreeg een goede les, toen een ongeluk bij het schaatsen mij langdurig uitschakelde en ik uiteindelijk moest doubleren. Bij de werkweek van de nieuwe klas, in Doorn in het Maarten Maartenshuis, mocht ik in de torenkamer slapen, voor de rust die ik door het ongeluk nog altijd nodig had. Een klasgenote vond deze gedwongen eenzaamheid zo erg voor me dat ze aanbood mij gezelschap te houden. Onze vriendschap duurt nog altijd voort. Niets voelt zo vertrouwd als elkaars nabijheid!

Mijn één jaar oudere zus was een rebelse puber, waar zijzelf en onze ouders het moeilijk mee hadden. Het was een goede manier om volwassen en onafhankelijk te worden, die beide partijen desondanks veel verdriet bezorgde. Zelf maakte ik

een vloeiender keuze, niettemin met het vaste plan om na mijn diploma niet meer thuis te blijven wonen. Toch werd dat vérspringen voor mij, van het vertrouwde ouderlijk huis en de dito school naar het zelfstandige studentenleven.

Studeren was iets anders dan naar school gaan. Ondanks mijn inspanningen viel het niet altijd mee, zeker niet om stappen te zetten waarvoor ik in feite grenzen over moest gaan. Een aantal maanden au pair naar Frankrijk om eindelijk Frans te leren spréken, zo'n verre sprong had ik nog niet durven maken, maar het leverde goud op!

Het besluit om mijn studie af te breken, te trouwen en me eerst aan een gezin te gaan wijden in het verre Austerlitz was opnieuw een grote verre sprong voor me. Het bracht mij rust en na een aantal jaren alsnog de kans om mijn studie te vervolgen, dankzij de loyale steun van mijn man.

Van huis uit in remonstrantse geest opge-

voed, heb ik me daar altijd door gesteund gevoeld. Het is een rode draad in mijn leven, mede doordat mijn man ook uit een remonstrants nest kwam. Het heeft ons allebei en ook samen een richting gewezen waarbij we ons wel bevonden en nog steeds wel bevinden. De Utrechtse gemeente heeft daar voor ons ook altijd aan bijgedragen. Opvallend is dat geen van de andere kinderen dat spoor hebben gevolgd en dat ook onze eigen kinderen het hebben losgelaten. Een opvallende tendens die bij gezinnen van onze generatie meer regel dan uitzondering is. Te vertrouwd? Niet uitdagend genoeg voor jongeren die meer voor vérspringen voelen?

Vérspringen zit er voor ons niet meer in, die leeftijd zijn we voorbij. Dat stemt wel eens droevig, maar we houden onszelf voor te genieten van wat nog wel mogelijk is en dat doen we dan maar.

Judith Fournier-Moesman

Geertekerk in goede conditie

Als Remonstrantse Gemeente van de Geertekerk prijzen we ons bijzonder gelukkig met ons monumentale kerkgebouw in de historische binnenstad van Utrecht. Wij koesteren ons gebouw met zijn woelige geschiedenis. Het vergt echter veel zorg om dit rijksmonument in goede conditie te houden. Ook het afgelopen jaar vroeg dit veel aandacht en inzet. Het resultaat is er zeker naar.

MOP

Het onderhoud van de kerk is gebaseerd op het Meerjarenonderhoudsplan (MOP), dat elk jaar wordt geactualiseerd en goedgekeurd door de kerkenraad. Naast het jaarlijkse onderhoud stond het afgelopen jaar de renovatie van een gedeelte van het leien dak op het programma. Het Zeeuwse

bedrijf Jobse BV was voor deze opdracht geselecteerd door architectenbureau BBM, dat de renovatie heeft begeleid.

Succesvolle fondsenwerving

Zo'n ingrijpend renovatieproject kan niet uit de jaarlijks vastgestelde onderhoudskosten worden betaald. Voor een deel wordt het uit de eigen reserve van de RGU betaald. En voor de financiering van dergelijk groot onderhoud aan het monumentale gedeelte van het gebouw doen we iedere vijf jaar een beroep op de SIM-subsidie van de Rijksdienst voor de Monumentenzorg. Het afgelopen jaar gebruikten we een groot deel van deze subsidie om de dakvlakken boven het koor en het dwarsschip te vervangen. Dit project kostte € 239.000, waarvan € 97.920 gedekt is door de SIM-subsidie. De totale SIM-subsidie voor de periode

2022-2027 bedraagt overigens € 148.716. Los hiervan heeft de Stichting Fonds Geertekerk (SFG) zich in 2023 voor het eerst – en met succes – op fondsenwerving gericht. Via fondsen is een bedrag van € 67.500 binnengehaald en daarnaast zijn door SFG voor enkele duizenden euro's wat kleinere giften aan de RGU overgemaakt.

Betrokkenheid van de buurt

Om extra aandacht te vragen voor het onderhoud van het dak zijn we met de verkoop van de oude leien gestart. Medewerkers van Atelier Zie-Zo Reinaerde aan de Oudegracht hebben deze leien beschilderd met een afbeelding van de Geertekerk. Een win-winsituatie, want zo hebben we ook de buurt bij onze kerk betrokken. En de leien vinden gretig aftrek. Tot nu toe verkochten we al voor circa € 1.500 aan leien!

Vier nieuwe dakvlakken

Het resultaat van deze activiteiten zijn vier nieuwe dakvlakken. Met de renovatie van drie jaar geleden zijn nu het totale koor, het dwarsschip en de twee dakvlakken bij de toren van nieuwe leien voorzien, in totaal negen van de achttien dakvlakken.

De hele renovatie is door firma Jobse naar volle tevredenheid uitgevoerd. Soms onder lastige omstandigheden, omdat de kerk vaak in gebruik was, zodat er niet gewerkt kon worden, en omdat de temperaturen de afgelopen zomer hoog opliepen. In de komende tien jaar komen de andere dakvlakken aan de beurt.

Bijdragen

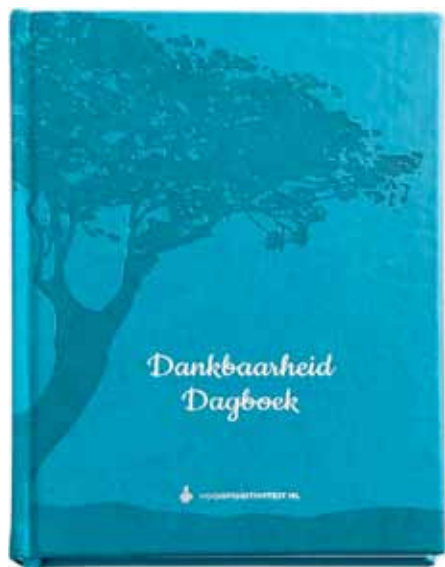
Als u van het bovenstaande enthousiast wordt: een bijdrage aan Stichting Fonds Geertekerk is altijd welkom! Meer informatie is te vinden op onze website www.fondsgeertekerk.nl.

Het komend jaar zullen we ons als SFG gaan richten op het verduurzamen van de kerk.

*Jeanne van Bree, kerkmeester Geertekerk
namens werkgroep Gebouwbeheer*

Veertigdagentijd

Over de voornemens voor de invulling van de veertigdagentijd dit jaar spraken we met **Laura Wienen**, **Casper Nusselder** en **Doorle Offerhaus**. **Elja Algra** schreef zelf een toelichting op haar keuze dit jaar.

Laura Wienen – dankbaarheidsdagboek

“Vorig jaar had ik een goed voornemen voor 2023: een dankbaarheidsdagboek bijhouden. Dat betekent dat je elke dag een paar minuten de tijd neemt om drie dingen op te schrijven waar je dankbaar voor bent. Dat kan van alles zijn, van een mooie fietstocht of een gezellige maaltijd tot je adem. Het geeft je een positieve geestgesteldheid en je geniet van wat goed is in je leven. Ik heb mijn goede voornemen niet kunnen volbrengen. Daarom bedacht ik dat de veertigdagentijd misschien beter zou zijn om het nogmaals te proberen. Het is een overzienbare periode, beter vol te houden dan een heel jaar. De veertigdagentijd is er ook voor bezinning en dat is wat ik een paar minuten per dag wil doen: mij bezinnen op wat belangrijk en mooi is en goed om vast te houden. Ik heb het voor het eerst gedaan als studieopdracht, toen ik psychologie studeerde.

Wat mij toen opviel is dat medestudenten vaak concrete dingen opschreven (taart of andere lekkernij bijvoorbeeld) en ik vooral spirituele dingen (adem bijvoorbeeld). Daarom voelt zo'n dankbaarheidsdagboekje voor mij als bezinning.”

Casper Nusselder – vasten, als bijdrage aan CO₂ reductie

“In oktober was ik een van de deelnemers aan de Marokkoreis van het Utrechts Platform voor Levensbeschouwing en Religie (UPLR). We waren met joden, moslims en christenen bij elkaar tijdens een voorbereidingsbijeenkomst. Het gesprek ging over klimaat en milieu. Rabbijn Marianne van Praag bracht toen in dat de helft van het CO₂ probleem op te lossen is als iedereen zich houdt aan de voedselwetten of de vastenperiodes die de verschillende religies kennen. Bij ons is het vasten geen onderdeel meer van het religieuze leven. Maar stel dat westerse christenen wel veertig dagen per jaar heel bewust zouden minderen, luxe vermijden. Daar zouden we in de Geertekerk met elkaar over kunnen nadenken en spreken. Zeker nu we Groene Kerk zijn, zou dat passend zijn. Nadenken, bewust keuzes maken en zo veertig dagen ons bezinnen op eten lijkt mij een mooie invulling van de veertigdagentijd.”

Doorle Offerhaus – lezen

“Ik wil in de veertigdagentijd dagelijks lezen. Ik vind lezen belangrijk, omdat het mijn aandacht richt op één ding. Ik boor dan een diepere laag in mijzelf aan. Om dat te kunnen doen, moet ik iets anders laten. Dat 'laten' wordt, denk ik, de verstrooiing van de telefoon. Zo maak ik tijd en dan hoop ik het dagelijkse lezen veertig dagen vol te houden. 'Lezen' betekent voor mij niet uitsluitend een boek lezen. Ik houd ook van bijvoorbeeld teksten lezen uit de app van

de Hernhutters (Die Losungen). In de gratis versie biedt deze app dagelijks teksten uit oude en nieuwe testament. In de betaalde versie krijg je ook nog andere teksten (liederen, gebeden). Sinds 1731 doen de Hernhutters dit al. Eerst mondeling, later schriftelijk en nu dus digitaal. De app is er alleen in het Duits, maar er zijn vergelijkbare apps en podcasts in het Nederlands (bijvoorbeeld 'bidden onderweg' of 'eerst dit'). Hoe kleiner je voornemen, hoe groter de kans dat je het volhoudt, is mijn ervaring. Bij de Reis door de Heilige Nachten (een van de projecten van de Geertekerk, zie pag 10) laten we mensen ervaren dat toeval ook kan helpen. Dagelijks een kaart trekken uit een stapel spreukenkaarten en lezen wat er die dag toevallig voor spreuk op je pad gekomen is, kan ook een mooie leeservaring geven.”

Ineke Ludikhuizen

Vast niet

Toen mij werd gevraagd of ik voor de Geertebrief een stukje wilde schrijven naar aanleiding van de vraag of ik in de veertigdagentijd van plan was te vasten en dat toe te lichten, aarzelde ik niet.

Als lid van de werkgroep eredienst mag ik me immers wel verdiepen in de mores van de remonstranten.

Ik ben groot geworden met de literatuur van de recalcitrante domineesdochter A.M.G. Schmidt. Geweldig vond ik het lied over de kippetjes van de koning, die wuft

Kerstboom eruit, asielplant erin

en koket zich met allerlei ijdelheden bezighouden. Dan komt het hoen van de koster, altijd in het zwart, de pret verstoren door boetedoening af te dwingen en hun mondaine levensstijl te veroordelen.

Waait die zware wind ook in de Geertekerkerk? En waarin verschilt ons vasten van bijvoorbeeld de Ayahuasca-ceremonie die in Nederland ook navolging vindt, met als doel door hallucinerende middelen en contemplatie de ziel te zuiveren en inzicht te geven in levensvraagstukken?

Dit jaar laat ik het vasten na, niet omdat ik geen alles verbeurd verklaard hebbende zondares zou zijn of omdat ik antwoorden heb op alle vragen. Ook niet om me af te zetten tegen allen die dat wel doen. Volgens mij is het goed dat mensen gemeenschappelijk en op vaste tijden, overeenkomstig overtuigingen, reflecteren en bedenken. Vasten kan daarbij helpen. Maar ik vier op aswoensdag mijn 67ste verjaardag en trakteer dan lekker toch op taart! Ik kan niks beters verzinnen. Mea culpa.

Elja Algra

Op het moment dat ik dit schrijf liggen in de Utrechtse wijk waar ik woon bij veel afvalbakken en inzamelpunten achtergelaten kerstbomen. Dat zal in andere Utrechtse wijken hetzelfde zijn. In de hele stad waarschijnlijk. In andere dorpen en steden ook. In heel Nederland. Kortgeleden las ik dat er in Nederland ongeveer 2,5 miljoen kerstbomen per jaar worden verkocht. Nadat wij vorig jaar een kerstboom hadden geleased (het beste van twee werelden vonden wij: én kerstfeer én denken aan het klimaat), waren wij dit jaar één van die 2,5 miljoen kerstboomkopers. Want met een eigen volkstuin kan de boom na gebruik daar in de grond, dachten wij. En daar staat onze boom inmiddels ook. Maar wel in een ijskoude grond. Het is dus maar de vraag of wij die boom volgend jaar weer terug zien in ons huis.

Hoe dan ook, er is nu een lege plek in onze huiskamer. En in de andere 2,5-miljoen-min-één-huishoudens in Nederland. Wij

hebben er een stoel teruggezet, iemand anders misschien een tafeltje. Veel mensen kopen een nieuwe plant om de lege plek op te vullen. Dat lijkt een goede daad, het is immers groen. Maar kamerplanten worden vaak gekweekt in verwarmde kassen en bespoten met chemicaliën. Weinig klimaatneutraal en milieubewust dus. Ik hoor u al denken 'een kamerplant mag dus ook al niet meer?' Zeker wel! Zoek er gerust één uit... bij het plantenasiel! Een plek waar gebruikte en afgedankte, maar nog prachtige planten worden aangeboden! Een tweede kans voor een plant.

Heeft u zelf een plant over, dan kunt u die naar het asiel toebrengen. Dat geldt overigens niet voor uw kerstboom. Na kerst worden deze bomen gerekend tot afval en de meeste worden gecomposteerd of verbrand waarbij energie wordt opgewekt. Toch nog een duurzaam einde.

Ingrid Doornbos

Oproep

Crèche hulp

Wie wil op zondag 18 februari een keertje met de crèche meedraaien? Er is wel verteluur die zondag, maar nog niet genoeg bemensing voor de crèche. Het zou heel fijn zijn als er voor de allerkleinsten ook opvang is op deze zondag.

Help je ons uit de brand? Opgave bij Gertjan Kuiper kuiper.gertjan@gmail.com

Vluchtheuvels voor verandering

Kinderen naar bed. Jas aan. Koptelefoon op en naar buiten. In de lijst met ruim 5000 nummers op Spotify naar nummer twaalf, lied beluisteren en dan koptelefoon weer af. Mijn vaste rondje langs de Catharijnesingel afmaken. Bij thuiskomst naar de zolder, kaarsje aan en in mijn boekje schrijven, geïnspireerd door één regel uit het lied van die avond.

Sinds Eerste Kerstdag 2023 is dit mijn vaste avondritueel. Geïnspireerd door de Reis door de Heilige Nachten, waarin we zijn geprikkeld om twaalf dagen lang – van Eerste Kerstdag tot Driekoningen – een vast ritueel in je dag in te bouwen. De twaalf dagen geven mij ruimte voor reflectie, rust, vertraging en inspiratie om te schrijven. Ik neem me voor om dit ritueel ook na de Heilige Nachten aan te houden. Of ik dit volhoud tot de vastentijd is nu nog de vraag. In ieder geval schrijf ik dit stuk nog na mijn avondritueel.

Zoektocht met vaste structuur

‘Wil je de stilte van de donkere dagen tus-

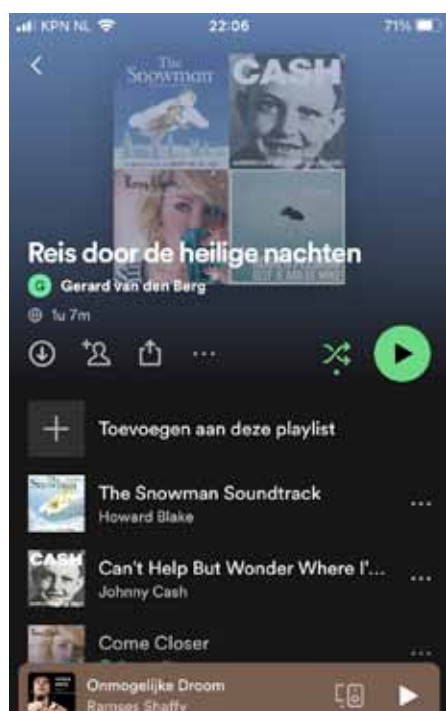
sen Kerst en Driekoningen – de Heilige Nachten – gebruiken om bewust een pas op de plaats te maken?’ Die woorden op een liturgie begin december prikkelen mij om voor de eerste keer deel te nemen aan de Reis door de Heilige Nachten. Op zoek naar wat rust en tijd om mij te bezinnen. En om met iets anders bezig te zijn dan het plannen van het kerstdiner en het afronden van klussen. Ik ben niet de enige die aan het eind van het jaar zoekt naar een dagelijks ritueel voor bezinning. Ik tref tien metgezellen, onder wie Nelleke Wagenaar – werd in 2023 vriendin – net als ik voor het eerst deelnemend aan deze Reis. “Sinds het overlijden van mijn man heb ik op Oudejaarsdag al een vast ritueel. Ik maak een lijstje met plussen en minnen van het afgelopen jaar. Steeds ben ik verbaasd over en dankbaar voor wat me toeviel dat jaar. Ik probeer te formuleren wat ik wil meenemen naar het komende jaar. Het is tijd reserveren om even stil te staan, wat de Heilige Nachten me ook kunnen brengen.” Elly Scholten doet al jaren mee aan de Heilige Nachten en kan eigenlijk niet meer zonder. “Voor mij is het een zoeken naar inspirerende teksten, die troost, rust en inspiratie brengen. Een zoektocht met vaste structuur. Het geeft mij houvast en handvatten.”

Laat je verrassen door het toeval

Op de eerste avond geeft Doorle Offerhaus ons inzicht in de achtergrond van de Heilige Nachten. De eeuwenlange traditie van dit ritueel in de donkerste tijd van het jaar raakt me. Onze verre voorouders gebruikten die al voor bezinning, verstillig en verbinding met de kosmos. We creëren ons eigen ritueel voor deze twaalf dagen, waarbij een duidelijke bedding en het je laten verrassen door het toeval belangrijke elementen zijn, met als suggestie de eerste zes dagen terug te kijken op het oude jaar en de laatste zes dagen vooruit te kijken. Prachtige ideeën passeren de revue: psalmen bestuderen, cello spelen aan de hand van twaalf majeur toonladders, kaarten maken met dankzegging aan het oude jaar en wensen voor het nieuwe jaar. Gezamenlijk werken we deze ideeën uit tot een individueel ritueel.

Is Jezus een gedicht?

Na het kerstdiner op Eerste Kerstdag stap ik voor het eerst naar buiten voor mijn dagelijkse ritueel. Ik tref het niet, de regen valt met bakken uit de lucht. Het blijkt de voorbode van wat mij te wachten staat, maar ik ga gedisciplineerd iedere avond op pad. In het begin kost het me moeite om

Stervelingen onder elkaar

In de Veertigdagentijd is er nog eenmaal de mogelijkheid om deel te nemen aan twee bijeenkomsten met als thema 'Stervelingen onder elkaar'. Deze bijeenkomsten zijn eerder gehouden in Schoonhoven, Utrecht, Bilthoven (2x), Culemborg en Zeist. In kleine kring (8-15 deelnemers) werden ervaringen, kennis en gevoelens gedeeld over de stervensfase. In de eerste bijeenkomst ging het vooral over het stervensproces, in de tweede over hoe je er kunt zijn voor een naaste/ge-liefde tijdens haar of zijn sterfbed.

Oud hospice-arts Piet van Leeuwen en oud hospice-verpleegkundige Willy Steenbrink verzorgden steeds een inleiding en één van de RGU-predikanten leidde het vervolgesprek. Na afloop klonk vaak 'hadden we deze ervaringen en inzichten maar eerder gehoord'. Vandaar het besluit om deze gesprekken nog eenmaal te organiseren.

Data: dinsdagen 19 maart en 26 maart
Tijd: 10.00 tot 12.30 uur
Plaats: Nieuwegracht 27A, Utrecht
Kosten: voor leden en vrienden RGU €10, voor andere belangstellenden €25

Info en opgave bij Willy Steenbrink:
willysteenbrink@gmail.com of
06-53804035.

de dagelijkse gang van zaken los te laten. Ook ben ik steeds op zoek naar resultaat. Het moet mij iets opleveren! Na een paar avonden vertraagt mijn pas en ben ik me bewuster van mijn omgeving, hoor de kerkklokken, zie de weerspiegeling van de bomen in het water. De liedteksten verrassen mij. Ik ben terug bij de crematie van mijn tante en besef wat de woorden die over haar gesproken werden zeggen over mijn idealen. Een andere keer prikkelt Herman Finkers mij met de vraag: 'Is Jezus een gedicht?' En op een avond ga ik na mijn wandeling dansend door de kamer onder de klanken van 'Estoy aquí' ('Ik ben hier') van de Spaanse formatie La Pegatina.

Troost

Voor Elly zijn deze Heilige Nachten anders dan voorgaande jaren door een heupoperatie vlak voor de kerstdagen, waardoor ze aan huis gebonden is. "Het was lastig om niet echt aan de kerstcyclus deel te nemen, maar het lezen en schrijven hielpen mij door deze periode heen. Deze keer kon ik eindeloos denken", zegt ze lachend. Elly laaft zich aan teksten, die al jaren met haar meegaan, zoals 'Brieven aan een jonge dichter' van Rainer Rilke. "Ik ga heel intuïtief te werk, laat me inspireren door oude en nieuwe teksten die op mijn pad komen." Zo ziet ze bij de Top 2000 a gogo een documentaire over het lied 'Ma dernière volonté', de Franse versie van 'Laat me' van Ramses Shaffy. "In het lied vertelt

de schrijver over zijn atheïstische vader, die op zijn sterfbed in doodsangst naar troost en antwoorden zocht. Hij voert gesprekken met een pastoor over het geloof en het bestaan van God. Het geeft hem rust en hij hoopt dat de goede God nog bestaat, maar eigenlijk wil hij doorleven. Het raakte mij, omdat ik mijn vader jong ben verloren. Ik was erbij toen mijn vader heel gelovig heenging. Dat was troostend voor mij. Dit vitale nummer bracht me weer bij hem. Het mooie van de Heilige Nachten vind ik dat je even uit je comfortzone wordt gehaald en wordt uitgedaagd om de wereld op een andere manier te bekijken. En alles te laten stromen."

Labyrint

Nelleke luistert elke dag naar het Weihnachtsatorium en mediteert daarbij. Ook gaat ze iedere ochtend op zoek in tijdschriften naar inspirerende foto's, kleuren en teksten. "Ik las prachtige teksten, zoals dat rituelen de vluchtwevels voor verandering zijn. Ik ben deze teksten gaan verwerken in het labyrint van Chartres. Om niet de weg kwijt te raken moet je heel geconcentreerd bezig zijn. Ik beschouw het middelpunt van dit labyrint als een tuin waar je tot rust kan komen. Het bijzondere aan het proces is dat je soms vlak langs die tuin komt en dan er weer vanaf gaat. Het is net het leven." Nellekes werk resulteert in een leporello (harmonicaboekje), waar verschillende thema's uit haar leven naar voren komen. "Het is fijn om op deze wijze met mezelf bezig te zijn. Daarna ben ik weer beter toegerust om er voor een ander te zijn."

Uniek

Voor mij was het uniek om de Heilige Nachten individueel te ervaren en tegelijkertijd in verbinding te zijn met anderen. Of ik dit ritueel ga volhouden? Geen idee, maar ik koester de playlist in mijn telefoon, die me op ieder moment weer terug kan brengen naar deze Heilige Nachten.

Gerard van den Berg

Wat steekt je? Waar veer je van op?

In deze rubriek komen mensen aan het woord rondom het jaarthema van de **RGU Stekels** en veren. **Wie ook iets wil delen in deze rubriek is van harte welkom. Stukjes van circa 200 woorden ontvangt de redactie graag: redactie@geertekerk.nl.**

Jaap de Haan

Al twintig jaar werk ik als leraar geschiedenis op een Amsterdams lyceum. Een leuke baan, want geschiedenis is natuurlijk het mooiste vak om les in te geven! De buurt waarin mijn school staat is welvarend en wordt overgeslagen door veel maatschappelijke problemen. Toch zijn er ook in Amsterdam Zuid zaken om stekelig van te worden. Over de taalvaardigheid van de leerlingen bijvoorbeeld. De meesten hebben grote moeite om de krant (en dus de lesboeken) te begrijpen en om zich schriftelijk uit te druk-

ken. Dit maakt een talig vak als geschiedenis erg lastig. De oorzaak is bekend: door de mobiele telefoon lezen en schrijven pubers veel minder dan vroeger en is hun basiskennis bijgevolg ook beperkter. Aan de telefoon in de klas wordt nu paal en perk gesteld, maar dat geldt niet voor het gebruik van de laptop. Die maakt nu een grote opmars in het onderwijs. Leer-

lingen vinden dat prima, want je hoeft geen boeken mee te nemen, niet meer te schrijven en bij een oninteressante les kun je een filmpje kijken. Het zal niet verbazen dat ik geen fan ben van de computer in het onderwijs. Leerlingen kunnen niet méér, maar juist minder door het gebruik van de laptop. Er is maar een oplossing: uit het raam ermee!

Bijeenkomsten

Thomasevangelie: 'Wordt voorbijgangers'

'Wordt voorbijgangers' zegt Jezus in het 42e logion uit het Thomasevangelie. 'Zie de betrekkelijkheid van alle aardse zaken, maar niet als een vlucht uit deze wereld. Beleef de aardse zaken, maar wordt er geen slaaf van.'

Na de succesvolle interactieve cursus in mei 2023 over het Thomasevangelie gaan we in 2024 dieper in op de universele leringen van Jezus Christus over eenheidsbewustzijn. We lezen teksten uit het Thomasevangelie, gnostische evangeliën en teksten uit Oosterse tradities. De leiding is in handen van Roos Ritmeester.

Bij het verschijnen van de programmagids waren de exacte data nog niet bekend. Nu zijn deze als volgt bepaald:

Data: maandagen 13, 20, 27 mei en 3 juni

Tijd: 14.00 tot 16.00 uur

Plaats: Geertekerk, Bovenkamer

Inlichtingen en opgave bij Roos Ritmeester: roosrit@xs4all.nl of 06-21847106.

Uit de kerkenraad...

In december vergaderde de kerkenraad feestelijk met een maaltijd en drankje vooraf om in de kerststemming te komen. Leuk om met elkaar te delen. De predikanten verrasten ons met een lieve kerstattentie. Tijdens het serieuze deel van de vergadering werd het beleidsplan, dat weer gemaakt moet gaan worden voor na 2024, besproken en we maakten een begin met een werkgroepje om het beleidsplan 2025-2030 vorm te gaan geven. Als iemand mee wil doen/denken, laat het ons dan weten. In de rondvraag in de Algemene Leden- en Vriendenvergadering is voorgesteld om een vooronderzoek te doen – vooral onder

wie de afgelopen drie jaar lid/vriend werden – en die uitkomsten te betrekken bij het nieuwe beleidsplan.

Onlangs hebben we met de meeste ambtsdragers de handleiding voor wat te doen voor, tijdens en na een kerkdienst doorgenomen om alle neuzen dezelfde kant op te krijgen. De werkgroep eredienst is daarbij betrokken om met name de speciale diensten zoals die van woord & tafel eenduidig te laten verlopen. Zie ook pag. 18.

De beoogde nieuwe voorzitter Ineke Ludikhuizen is vanaf januari al bij de ver-

gaderingen van het DB en de kerkenraad betrokken om zo goed ingewerkt het stokje van Arie Noordermeer te kunnen overnemen in april, als de ALV daarmee instemt. Naar een vicevoorzitter wordt nog gezocht.

En dan nog een wat minder leuk bericht: na een goed overleg met een vertegenwoordiging van de kerkenraad en Martha Pekelharing eind december 2023 is besloten dat de functie van secretaris vanaf 2024 weer vacant is.

Wendela Schenk, vicevoorzitter

Bijeenkomst

Communiceren met stekels en veren. Wanneer dieren spreken.

Soms begrijpen mensen elkaar direct, zelfs als ze een andere taal spreken. Maar communicatie is niet altijd eenvoudig, zeker als onderwerpen gevoelig liggen en er grote belangen op het spel staan. Misverstanden, stekeligheden en confrontaties zijn dan niet van de lucht.

In het kader van het jaarthema 'Stekels en veren' organiseert de programmacommissie van de Geertekerk een gevarieerde avond over wat dieren ons te vertellen hebben over communicatie.

Filosoof, schrijver en kunstenaar Eva Meijer heeft veel over dit onderwerp geschreven en nagedacht. Zij zal een lezing houden aan de hand van haar boek 'Wanneer dieren spreken'. Ze zal vertellen over hoe dieren communiceren, samenwerken en omgaan met conflicten. En over wat wij als menselijke dieren daarvan zouden kunnen leren.

Prof. dr. Hans Alma (hoogleraar geestelijke zorg en religieus-humanistische zingeving aan de VU) zal een reactie geven op deze lezing.

Het Vocaal Theologen Ensemble o.l.v. Hanna Rijken levert een muzikale bijdrage met de Utrechtse Singers.

Deze avond wordt georganiseerd in samenwerking met het Apostolisch Genootschap en de landelijke remonstranten.

Plaats en tijd:

Geertekerk, donderdag 29 februari 2024, 20.00-22.00u

Ontvangst met koffie/thee vanaf 19.30u

Kosten:

€ 10,- en € 7,50 voor leden van de remonstranten en het Apostolisch Genootschap, en voor scholieren/studenten

Opgave via:

<https://www.ticketkantoor.nl/shop/emeijer>

De nieuwe ‘Oude’ klok

Op 2 november 2023 werd op initiatief van het Utrechts Klokkenluiders Gilde (UKG) door klokkengieter Simon Laudy uit Finsterwolde een luidklok opgehangen in de vieringtoren van onze Geertekerk. Het betreft de Jezus Maria Johannes Anna uit 1537, gegoten door Jan Tolhuys van Utrecht.

Belangrijke overweging voor dit project was, dat er bij het herstel van de Geertekerk in 1954-1956 wel de vieringtoren is herbouwd, die eeuwen daarvoor verdwenen was, zonder daar een klok in te hangen, terwijl daar vroeger wel een klok heeft gehangen. De realisatie van het plan liet op zich wachten, maar het uitvoeren van de restauratiewerkzaamheden aan het dak in de zomer van 2023 bracht de plannen in een stroomversnelling.

Het eerste idee was om een nieuwe luidklok te laten gieten op het kerkpleintje voor de hoofdingang van de kerk. Maar op 21 juni 2022 vond in IJsselstein een veiling plaats met daarin een historische luidklok uit 1537 van Jan Tolhuys. Een unieke kans die zich vrijwel nooit voordoet. Bram van de Wees, de toenmalige penningmeester van het UKG, heeft tijdens de veiling het winnende bod uitgebracht. De keus was snel gemaakt: deze klok werd de zogenaamde Doopklok voor de vieringtoren! De klok bleek bijna dezelfde afmetingen en gewicht te hebben als de klok die we in gedachten hadden.

De klok was afkomstig van Landgoed Schaarsbergen bij Arnhem. Dit landgoed was, voordat het in bezit kwam van het Ministerie van Defensie, de thuisbasis van de paters van Mill Hill. In die periode zal de klok zeker een liturgische functie hebben gehad. Helaas is nog altijd niet duidelijk voor welke bestemming de klok oorspronkelijk is gegoten en waar deze eerder heeft gehangen. Eén van de leden van het UKG is bezig de herkomst te achterhalen. Wel gaat het verhaal dat de klok in de jaren 1940-1945 begraven is geweest om aan de klokkenvordering te ontkomen.

De specificaties van de klok zijn:

Gewicht: 70 kg
Onderdoorsnede: 48 cm
Toonsoort: F2

Op de flank van de klok is een medaillon aangebracht, voorstellende de Heilige Familie in de geboortestal in Bethlehem. De klok is voorzien van het volgende randschrift:

I HESUS MARIA JOHĀNES Ā NA IAN TOLHWS
VĀ WTRECHT ME FECIT 1537

(De streepjes boven de tekst zijn zgn. vervangingsstreepjes; door plaatsgebrek in het randschrift werd de eerstvolgende letter vervangen door een bovenstreepje.)

De klok zal worden geluid tijdens het bedienen van de doop en verder op de hoogtijdagen: Eerste Kerstdag, Eerste Paasdag, Eerste Pinksterdag. Daarnaast ook tijdens de stadsluiding bij de opening van het Festival Oude Muziek en de naamdag van Sint Gertrudis op 17 maart.

De klok werd op 3 november 2023 in gebruik genomen en overgedragen aan de RGU tijdens een feestelijke bijeenkomst in de Geertekerk, waarbij vertegenwoordigers van het UKG, leden van de RGU en buurtbewoners aanwezig waren.

Adri Onnekink
(met dank aan Arie Noordermeer)

Kijk op de wijk, februari

Bijeenkomsten

Voor centraal contactleden is er een landelijke themamiddag op 20 februari onder leiding van Claartje Kruijff en met medewerking van Rheinhold Philippe, remonstrants predikant uit Den Haag. Deze themamiddag wordt gehouden in de Geertekerk.

De bijeenkomst voor de RGU centrale contactleden zal dit jaar plaatsvinden op woensdag 20 maart van 14.00-15.30 uur in de Zuidfoyer. De uitnodiging volgt binnenkort. In de volgende Geertebrief zullen we hierover nader berichten.

Contactleden gaan en komen

Atie Korpershoek is gestopt als centraal contactlid. Dank Atie voor al het werk dat je voor onze gemeenschap met zoveel inzet hebt gedaan! Wat voor Atie geldt, geldt natuurlijk ook voor veel anderen die niet allemaal met naam en toenaam zijn genoemd. Zie de naam van Atie dus ook voor deze anderen.

We zien meer (centrale) contactleden op een leeftijd komen dat zij overwegen om te stoppen of al stoppen met hun bijdragen. Mocht je interesse hebben in deze prachtige taak of wil je meer hierover weten, meld je aan bij Rob van der Plaats (wijkorganisatie@geertekerk.nl).

Coby Ouwehand legt per 1 februari haar taken in de stuurgroep Wijkorganisatie neer. Gelukkig hebben we in Anne-Marie Riksen een waardige opvolger gevonden. Anne-Marie is sinds Pinksteren 2023 betrokken vriend van de Geertekerk. Meest-

al vindt u haar bij de diensten rechts voor in de kerk. Binnenkort stelt zij zich aan u voor.

*Anne van den Hout,
namens de stuurgroep Wijkorganisatie*

In gesprek met contactleden

De leden, vrienden en belangstellenden van de RGU komen uit de ruime omtrek van de stad Utrecht. Logistiek is het soms een uitdaging om de contacten met iedereen goed te onderhouden. Dit uitgestrekte gebied is daarom verdeeld in zes wijken en elf regio's. In nauwe samenwerking met de wijkpredikant onderhouden de contactleden van een kern contact met de leden en vrienden.

Dit keer kijken wij mee bij het contactwerk in de regio Nieuwegein, waar momenteel Lex Stigterman centraal contactlid is. Onder deze regio vallen de plaatsen Vianen, IJsselstein en Nieuwegein, respectievelijk 15, 13 en 6 km ten zuiden van de Geertekerk. In elke plaats woont een aantal remonstranten die zich betrokken voelen bij de RGU.

Lex Stigterman

Van huis uit is Lex remonstrant. Na een aantal omzwervingen vond hij de remonstranten in de Geertekerk weer. Al lange tijd pendelt hij regelmatig op en neer naar de diensten in de Geertekerk en/of de andere activiteiten. Ondanks zijn cijfermatige

Ineke van den Bergh

achtergrond is Lex vooral geïnteresseerd in de mens. Daarom bood hij zo'n anderhalf jaar geleden zijn hulp aan als centraal contactlid. Een mooie invulling nu hij met pensioen is. Jarenlang deed Ineke van den Bergh het contactwerk alleen. Zij is blij dat ze nu een stapje terug kan doen en zich mag concentreren op haar contacten met een aantal leden en vrienden in haar kern. Naast Ineke en Lex is sinds een jaartje ook Ellen Hansen contactlid in deze regio. Met z'n drieën, soms in samenspraak met de wijkpredikant Claartje Kruijff, zorgen zij dat een ieder de hulp en aandacht krijgt die gewenst is.

Jaarlijks treffen de leden/vrienden elkaar tijdens de wijkavonden onder leiding van ds. Claartje Kruijff. Deze wijkavonden worden bovengemiddeld goed bezocht. Dit blijkt het moment te zijn waarop men elkaar in de eigen regio treft en in gesprek gaat over diepgaandere onderwerpen dan de dagelijkse beslommingen. Ook een goed moment zijn de gezamenlijke ritjes van en naar de Geertekerk, dan is er even tijd om elkaar te spreken of over de preek door te praten. Het juiste contact op een goed moment is belangrijk. Dat kan je alleen maar doen als je de mensen voldoende kent. Vóór de kerst en vóór het kerkelijk jaar rijdt Lex een rondje langs de leden en vrienden om hen persoonlijk te spreken. Vaak lukt dat ook. Logistiek iets verder weg van de Geertekerk, maar gevoelsmatig dicht bij de remonstranten.

Lietha Scheewe

Diaconale geluiden en collectes januari

Groene Kerk: bevestiging bordje en Geertecafé

Op de eerste zondag van dit nieuwe jaar (7 januari) is het bordje 'Groene Kerk' bevestigd in de hal van de Geertekerk (bij binnenkomst door de buitendeur direct links). Dit bordje symboliseert onze visie en ambitie voor de toekomst: als gemeente hebben we een roeping om zorg te dragen voor elkaar en de wereld. Er gebeuren al veel mooie

dingen in onze gemeente en dit bordje is bedoeld om aan te geven dat we in deze lijn samen verder willen gaan, juist om bij te dragen aan een mooie toekomst voor wie na ons komen.

Tijdens het koffiedrinken na de dienst kon iedereen een 'groen voornemen' voor zichzelf en/of de gemeente in een wensboom hangen. Op 24 maart is er een Geertecafé waarin we met elkaar in gesprek gaan over hoe we in verbondenheid en met plezier 'Groene Kerk' kunnen zijn.

Thema-avond duurzaamheid met Paul Schenderling

Zo'n negentig mensen, ook van buiten onze gemeente, kwamen op 18 januari naar de Geertekerk voor de avond met Paul Schenderling. Paul vertelde hoe hij geïnspireerd door het geloof en de bijbel praktische stappen heeft geformuleerd voor persoonlijke en maatschappelijke transformatie richting duurzaamheid. Bijvoorbeeld: 'Weersta de neiging om problemen op te lossen met geld. Probeer te delen, repareren en creëren. Dat is ook nog eens leuker omdat je dat meestal samen doet en je creativiteit nodig hebt.'

Internationale Vrouwendag: bijeenkomst op 8 maart

Internationale Vrouwendag combineren we met het thema klimaat, omdat vrouwen meer dan gemiddeld getroffen worden door de gevolgen van klimaatverandering. Op de website verschijnt binnenkort meer informatie over de invulling van de avond, maar no-

teert u 8 maart alvast in uw agenda!)

Vrijdag 8 maart vanaf 19.30 uur in de Geertekerk. Aanmelden via Mary Kuiper diaconie@geertekerk.nl of 06 55 893 914.

Red je het financieel nog: proces hulpaanvragen

In de vorige Diaconale Geluiden hebben we aangegeven dat alle hulpaanvragen aan de Diaconale Commissie heel discreet worden behandeld. Voor alle duidelijkheid geven we hier nog eens kort aan hoe dit proces verloopt (op basis van de Richtlijnen Individuele Hulp):

- De diaconale commissie behandelt verzoeken om hulp vertrouwelijk; de leden hebben een geheimhoudingsplicht (bij onze bevestiging beloven we aan de gemeente dat we ons houden aan de geheimhoudingsplicht).
 - De bespreking in de vergadering van de diaconale commissie is geanonimiseerd. Per casus wordt alleen de informatie besproken die nodig is voor de besluitvorming. Dit is ook het geval in nood-situaties*, als de gift of lening achteraf aan de overige leden van de diaconale commissie wordt gemeld.
 - De schriftelijke vastlegging is summier en geanonimiseerd, dat wil zeggen: initialen van de hulpvrager, bedrag, casus in een enkel trefwoord.
 - Bij de aanvraag van een niet-lid/vriend van de RGU wordt er eerst gekeken of er andere voorzieningen zijn, bijvoorbeeld een eigen kerkelijke gemeente, waarop een beroep kan worden gedaan.
- * Als er niet gewacht kan worden tot de eerstvolgende diaconale vergadering, dan kunnen de penningmeester, de voorzitter en de secretaris/het diaconie-lid aan wie de vraag werd voorgelegd, besluiten tot het eenmalig verstrekken van een gift of lening.

Collecteopbrengsten:

Schoonhoven:

- 12 november Krimpenerwaard Intercultureel: € 48,40
- 10 december Amnesty International: € 68,10
- 25 december Solidaridad: € 113,15

Utrecht:

- 5 november INLIA: € 868,29
- 19 november Landbouwproject Rwanda (kerk in Actie): € 814,47
- 3 december Stichting Leergeld: € 1.209,10
- 10 december Kamp Zeist: € 704,56
- Kerstcollectes (3): voorlopige opbrengst voor project via Meriem Foundation in Albanië: € 2.634,79

Verkoop hout, sleutelhangers kaarten
t.b.v. Stichting Exodus: € 442,00

Komende collectes: Vastenproject

De vastentijd is een tijd van matiging, inkeer en bezinning. Het is een periode waarin we mogen stilstaan bij onze levensstijl en gewoonten. Ook op het gebied van duurzaamheid. Diegenen in de

wereld die het minste schuld hebben aan de gevolgen van klimaatverandering worden vaak het hardst getroffen. De diaconie wil juist bijdragen aan een leefbare én rechtvaardige wereld. Daarom zijn op de zes zondagen in de vastentijd de collectes bestemd voor een duurzaam doel. Zo helpen we niet alleen de natuur en het milieu, maar ook de mensen die het nodig hebben.

- 18 februari: Repaircafé Utrecht
- 25 februari: Land van Ons (herstel van biodiversiteit door het aankopen van landbouwgrond)
- 3 maart: FIXbrigade (hulp bij besparen op energieverbruik)
- 10 maart: Riforest (vergroenen en verduurzamen van het Rifgebergte)
- 17 maart: Stichting MEERGroen (bloemenweides, voedseltuinen, klimaatbossen)
- 24 maart: KlimaatGesprekken (bevorderen inzicht in voetafdruk en handafdruk)

Ook dit jaar is er in de vastentijd weer een tijdcollecte! Informatie hierover volgt via de website en liturgie.

Namens de diaconale commissie,
Mirjam Minderman

Aankondiging

Compassietraining

Vanaf woensdag 14 februari geef ik weer een Compassietraining met acht bijeenkomsten.

De Compassietraining is het vervolg op de Mindfulness- of Aandacht training (MBSR). Staat in de Mindfulness training het ontwikkelen van aandacht in het moment en zelfinzicht centraal, de kern van de Compassietraining is het inoefenen van mededogen of barmhartigheid. Mindfulness en Compassie samen vormen een edel tweetal. In de training staan we stil bij de werking van het brein, innerlijke destructieve reactiepatronen, de bijbehorende emotionele pijn, het mededogend ermee omgaan en meer bewust het goede van het leven in zich opnemen. Compassie, net als aandacht, is iets natuurlijk in ons én kan verder gecultiveerd worden.

Doe je mee om samen de 'wonderful world' van de compassie ontdekken?

Data: 8 woensdagavonden vanaf 14 februari

Plaats: Yogacentrum Bunnik

Kosten: € 400,- (voor leden/vrienden van de RGU € 300,-)

Voor meer informatie over deze training zie www.floruskruyne.nl

Florus Kruyne, emeritus predikant Geertekerk en gecertificeerd Mindfulness- en Compassietrainer

Werkgroep Eredienst

Woord & tafel

Is het u opgevallen dat de diensten van woord & tafel elke keer wat anders zijn? Wat spreekt u aan of wat zou volgens u beter kunnen?

Wij willen namens predikanten en organist onderzoeken hoe deze diensten worden beleefd om ze zo mooi en open mogelijk voor iedereen te maken.

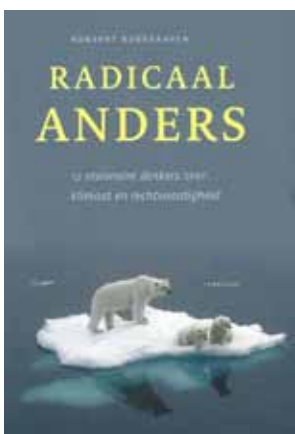
De eerstvolgende dienst van woord & tafel is op 11 februari. Dan krijgt u bij de liturgie een vragenlijst met zes vragen. Uw reactie kunt u na de dienst, of als u er even over wilt nadenken, later, inleveren in de daarvoor bestemde doos EREDIENST bij de uitgang van de kerk. Als u wilt kunt u uw reactie ook mailen naar sp137977@telfort.nl of doorgeven aan uw wijkpredikant.

We hopen op veel reacties!

Elja Algra, werkgroep eredienst

Bijeenkomsten

Radicaal anders

Op donderdag 7 maart begint de eerste van vier bijeenkomsten met als vertrekpunt de bundel 'Radicaal anders. Twaalf visionaire denkers over klimaat en gerechtigheid'. Samensteller Robbert Bodegraven, directeur van het Humanistisch Verbond, interviewde hiervoor wereldwijd twaalf vrouwen over o.a. de vernieuwende rol van de overheid, het belang van de natuur en het lot van inheemse bewoners in door klimaatverandering bedreigde gebieden. We lezen een viertal interviews met als centrale vraag: wat hebben deze vrouwen ons te zeggen en welk handvat reiken ze ons aan als het gaat om een (mogelijk) andere manier van samenleven. Zie ook de Programmagids.

Data: donderdagen 7 en 21 maart en 4 en 18 april

Aanvang: 19.30 uur

Plaats: Geertekerk, Bovenkamer

Opgave: Lense Lijzen, lenselijzen@gmail.com

Autodienst

Chauffeurs gevraagd

Wie zelf niet zo gemakkelijk naar de kerkdienst kan komen, kan gebruik maken van de autodienst.

Dat voorziet in een behoefte. Verschillende mensen maken daar regelmatig gebruik van.

Autodienst verzorgen

De ritjes zijn echter niet altijd goed te combineren. Daarom hebben we meer chauffeurs nodig.

Graag kom ik in contact met u als u in de gelegenheid bent om af en toe of regelmatig een autodienst te verzorgen.

Autodienst inschakelen

Wie de autodienst wil inschakelen kan uiterlijk vrijdag 12.00 uur contact met mij opnemen door een mailtje te sturen naar judithmoesman@gmail.com of te bellen naar 030 7851019. Ik zal u dan in contact brengen met een chauffeur.

Per keer vragen we een kleine vergoeding: € 3 binnen de stad en € 5 als u buiten Utrecht woont. Als dat bezwaarlijk voor u is dan vinden we daar een oplossing voor. Laat u daar dus niet door weerhouden om de autodienst in te schakelen!

*Judith Fournier-Moesman,
coördinator autodienst*

Schrijfactie Amnesty International zondag 18 februari

Laat Zaterdagmoeders vreedzaam demonstreren in Turkije

28 jaar geleden begonnen de 'Zaterdagmoeders' met hun demonstraties op een plein in Istanbul. Jaar in jaar uit kwamen in Turkije familieleden van verdwenen mensenrechtenactivisten elke zaterdag bijeen voor een vreedzame demonstratie. In de jaren 80 en 90 arresteerde de politie hun dierbaren, waarna ze nooit meer werden teruggezien.

Na een demonstratiepauze keren ze sinds april 2023 elke zaterdag onvermoeibaar terug. Door buitenproportioneel politiegeweld en onterechte arrestaties maken de autoriteiten het de zogenaamde 'Zaterdagmoeders' onmogelijk om hun demonstratierecht uit te oefenen. Deze aanpak van de politie en autoriteiten komt volgens mensenrechtenorganisaties neer op marteling.

Na afloop van de kerkdienst op zondag 18 februari kan in het kader van de Amnesty schrijfactie een brief worden ondertekend die gericht is aan de autoriteiten van Turkije. Wij roepen hen op om de Zaterdagmoeders niet meer lastig te vallen. Hun demonstratierecht moet worden beschermd en gefaciliteerd.

Werkgroep Amnesty International

Bericht

Studieverlof ds. Marthe de Vries

Vanaf april ben ik met studieverlof. Eens in de vijf jaar hebben remonstrantse predikanten recht op een verlof van drie maanden voor verdere studie en verdieping. Ik wil deze tijd gaan gebruiken om mij in een aantal moderne theologen te verdiepen, maar ook om een aantal gedachten over kerk en gemeente-zijn onder woorden te brengen, gerelateerd aan mijn predikantervaringen van de afgelopen dertig jaar. Hoe dat vorm zal krijgen is nog niet helemaal

duidelijk, maar als ik weer terug ben, doe ik er graag verslag van.

Van 8 april tot en met 4 augustus zal ik afwezig zijn (inclusief vakantie). Tijdens mijn afwezigheid zullen mijn collega's voor mij waarnemen.

Mocht u mij voor begin april nog willen spreken dan kunt u mailtje sturen of even bellen.

Marthe de Vries

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht

E: rgu@geertekerk.nl

website: www.geertekerk.nl

banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84

t.n.v. Remonstrantse Gemeente

Utrecht

Kerkelijk bureau in de Geertekerk

T: 030 2340198

Predikanten

Meer informatie op

www.geertekerk.nl/predikanten

Ds. Marthe de Vries

werkdagen: maandag t/m donderdag

E: marthedevries@dds.nl

T: 06 22325913 (voor contact graag de

voicemail inspreken)

Ds. Claartje Kruijff

werkdagen: dinsdag t/m donderdag

E: claartjekruijff@ziggo.nl

T: 06 41526666 (voor contact graag

mailen of voicemail inspreken)

Ds. Lense Lijzen

werkdagen: dinsdag t/m vrijdag

E: lenselijzen@gmail.com

T: 06 40070518 (voor contact graag

mailen of voicemail inspreken)

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl

geertekerk.nl

Marieke Fonk T: 06 40845708

Piet van Leeuwen T: 06 10126466

Wijkorganisatie

Lietha Scheewe en Anne-Marie Riksen

E: wijkorganisatie@geertekerk.nl

Diaconale Commissie

Mary Kuiper

E: diaconie@geertekerk.nl

banknr. NL69 TRIO 0379701804

t.n.v. Penningmeester Diaconale

Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Barbara Schouten, Gerard van den

Berg, Ineke Ludikhuizen, Jan van Aller,

Maaïke Hoffer. Eindredactie: Trudy

Schreuder Goedheijt

E: redactie@geertekerk.nl

Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht

Lay-Out: Jos Verdegaal, Houten

Kopijsluitings- en verschijningsdatum voor volgend nummer staan op pag. 2.

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23
Aanvang om 10.30 uur

- 11 febr ds. Lense Lijzen, woord & tafel
cantorij
18 febr ds. Claartje Kruijff
crèche, verteluur
25 febr ds. Marthe de Vries
3 mrt ds. Tina Geels
10 mrt ds. Claartje Kruijff,
generatiedienst
crèche, verteluur
17 mrt ds. Lense Lijzen
24 mrt ds. Marthe de Vries, Palmzondag
crèche, verteluur

Elke 3e zondag van de maand: Stille kerk
om 19.30 uur

De zondagochtenddiensten in de
Geertekerk zijn online mee te beleven via
<https://live.geertekerk.nl>.

Remonstranten West-Betuwe
Evangelisch Lutherse Kerk,
Achterstraat 2-4, Culemborg
Aanvang om 10.30 uur

- 3 mrt ds. Marthe de Vries, woord & tafel

Remonstranten Schoonhoven
Kruispoortstraat 8, Schoonhoven
Aanvang 10.00 uur

- 25 febr ds. Arend van Baarsen
17 mrt ds. Marthe de Vries

Bij de kerkdiensten

Met het Onzevader op weg naar Pasen

*Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.*

Het zijn de woorden van het gebed dat Jezus zijn leerlingen leerde en die ons zijn overgeleverd door Matteüs. Het tekst gaat terug op een gebed van Jezus zelf en vormt het hart van de Bergrede, de grote rede waarin Matteüs de kern van Jezus' verkondiging weergeeft.

Opvallend is dat de laatste woorden die wij bidden 'want van u is het koninkrijk...' niet in de oudste teksten van dit evangelie staan. Zij vormen een liturgische afsluiting die pas later is toegevoegd, maar ze maken wel duidelijk dat dit gebed al heel vroeg een vast onderdeel was in de bijeenkomsten van de allereerste gemeentes. In de katholieke kerk worden deze laatste woorden niet gebeden.

Het Onzevader wordt nog altijd gebeden over de hele wereld: soms in vertwijfeling, wanhoop, dan weer in diepe berusting of dankbaarheid. Soms ook worstelend: want wat bid ik nu eigenlijk? Wat betekenen die grote woorden? Koninkrijk, schuld, de boze? Of moeten we toch bidden 'het kwade'? Kan ik dit eigenlijk wel bidden? En hoe bidden we dit gebed samen?

Veertigdagentijd

Op weg naar Pasen trekken dit jaar de woorden van het Onzevader met ons mee. Op iedere zondag van de Veertigdagentijd klinkt een van de bedes, de laatste op Palmzondag. Woorden om bij stil te staan, om mee in gevecht te gaan, om je te laten raken.

18 februari: *Onze Vader die in de hemel zigt, Uw naam worde geheiligd. Claartje Kruijff.*

25 februari: *Uw koninkrijk kome. Marthe de Vries.*

3 maart: *Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel. Tina Geels.*

10 maart: *Geef ons heden ons dagelijks brood. Claartje Kruijff.*

Dit is een generatiedienst over deze bede en het verhaal van de wonderbare broodvermenigvuldiging.

De uitnodiging daarbij luidt:

'Wat jammer dat ze niet meer meekomen. Wat heb ik eigenlijk doorgegeven?' 'Dit is voor mijn moeder belangrijk kennelijk; maar wat is dat dan? Ik ben zelf niet gelovig maar wel spiritueel.' Dit zijn voorbeelden van opmerkingen die we horen van verschillende generaties. Ouders over hun (klein)kinderen, kinderen over hun (groot)ouders. Zijn we op het gebied van geloven uit elkaar gegroeid of zijn er misschien toch raakvlakken en (waar en hoe) kunnen we elkaar vinden? Suggestie: Neem iemand mee en liefst uit een andere generatie. Bijvoorbeeld je dochter, kleinzoon, moeder, buurman of nichtje.

In deze context zullen we na de dienst met elkaar lunchen. We gaan ervan uit dat er genoeg zal zijn voor iedereen. Dus, als je mee wilt lunchen: neem dan iets mee waar je van kunt delen met een ander.

17 maart: *En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaars vergeven. Lense Lijzen.*

24 maart, Palmzondag: *En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Marthe de Vries.*

De kinderen van de crèche en het verteluur maken tijdens deze dienst Palmpansenstokken, die zij aan het einde in een feestelijke optocht zullen binnenbrengen.

Marthe de Vries